

ANAYASA MAHKEMESİNDEN GVK GEÇİCİ 73'ÜNCÜ MADDEYLE İLGİLİ BİREYSEL BAŞVURUYA İLİŞKİN YETKİSİZLİK KARARI

ÖZET : Anayasa Mahkemesi, 21.11.2013 tarihli ve 2013/4413 Başvuru Numaralı Kararında, Gelir Vergisi Kanunu'nun Geçici 73'üncü maddesiyle ilgili Bireysel Başvuruya İlişkin "zaman bakımından yetkisizlik" ve "açıkça dayanaktan yoksunluk" Kararı verdi.

Gelir Vergisi Kanunu'nun Geçici 73'üncü Maddesinin, Anayasa Mahkemesi'nin 22/12/2011 tarihli ve E.: 2010/7, K.: 2011/172 sayılı Kararı ile, 6/6/2008 tarihinden önce 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanun'un 3 üncü maddesi kapsamında yatırıma başlayarak gelir vergisi stopajı teşvikinden faydalanması gereken mükellefler yönünden iptal edilmeden önceki hali aşağıdaki gibiydi.

"Geçici Madde 73 - (Ek: 4/6/2008-5766/8 md.)

(1) 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi kapsamında gelir vergisi stopajı teşviki uygulanan ücretlerin vergilendirilmesinde, öncelikle Kanunun 32 nci maddesinde yer alan asgari geçim indirimi dikkate alınır.

(2) Bu madde hükümlerinin uygulanmasına ilişkin esas ve usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

Başvurucu, yaptığı şeker fabrikası yatırımı sebebiyle 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesinde yer verilen gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlanmıştı. Buna göre işçi ücretleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinin yüzde sekseni, verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden terkin edilmekte ve terkin edilen tutar teşvik olarak başvurucu şirkete kalmaktadır. Başvurucu söz konusu teşvikten 31/12/2012 tarihine kadar yararlanma hakkına sahip olduğunu belirtmektedir.

Gelir Vergisi Kanunu'nun Geçici 73. maddesinde 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesi kapsamında gelir vergisi stopajı teşviki uygulanan ücretlerin vergilendirilmesinde, öncelikle 193 sayılı Kanun'un 32. maddesinde yer alan

asgari geçim indiriminin dikkate alınacağı kuralına yer verilmiştir. Buna göre önceki uygulamada, indirimsiz matrah üzerinden gelir stopaj vergisi hesaplanarak daha yüksek tutarlı teşvik sağlanmakta iken, 193 sayılı Kanun'un 32. maddesinin öncelikle dikkate alınmasıyla, yatırımcıların hesapladıkları gelir vergisi matrahı ve dolayısıyla yararlanacakları teşvik, asgari geçim indirimine isabet eden tutar kadar azaltılmıştır. Başvurucu muhtasar beyannamesini **ihtirazi kayıtla vermiş** ve tahakkukun iptali ve yeni düzenleme uyarınca eksik terkin edilen verginin şirkete iadesi istemiyle dava açmıştır. Başvurucu ayrıca 193 sayılı Kanun'un geçici 73. maddesinin, kazanılmış hakları ihlal ettiğini, bu sebeple Anayasa'ya aykırı olduğunu belirterek, iptali için Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla başvurulmasını da istemiştir. Vergi Mahkemesi, 12/10/2009 tarih ve E.2009/345, K.2009/1353 sayılı kararıyla Anayasa'ya aykırılık iddiasını ciddi bulmamış ve dava konusu tahakkuk işleminde kanuna aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir. Karar Danıştay 3. Dairesinin 24/11/2011 tarih ve E.2010/387, K.2011/6720 sayılı kararıyla onanmış, başvuru karar düzeltme yoluna başvurmamıştır.

Bu arada Anayasa Mahkemesi itiraz yoluyla baktığı bir davada, 22/12/2011 tarih ve E.2010/7, K.2011/172 sayılı kararıyla, 193 sayılı Kanun'un geçici 73. maddesini, 6/6/2008 tarihinden önce 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesi kapsamında yatırıma başlayarak gelir vergisi stopajı teşvikinden faydalanması gereken mükellefler yönünden Anayasa'ya aykırı bularak iptal etmiştir. İptal kararı, 14/2/2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Başvurucu Anayasa Mahkemesi kararını gerekçe göstererek, yargılamanın yenilenmesini istemiştir. Vergi Mahkemesi, 15/5/2012 tarih ve E.2012/857, K.2012/61 7 sayılı kararıyla, Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarının yargılamanın yenilenmesi sebepleri arasında bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu istemi reddetmiştir. Karar, Danıştay 3. Dairesinin 27/12/2012 tarih ve E.2012/3870, K.2012/4985 sayılı kararıyla onanmıştır. Başvurucu, karar düzeltme yoluna başvurmamıştır.

Başvurucu söz konusu kararlar nedeniyle Anayasa'da güvence altına alınan hukuk devleti ilkesi ile mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş ve tazminat talebinde bulunmuştur.

Anayasa Mahkemesi ise 14 Aralık 2013 tarihli ve 28851 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesi, 21.11.2013 tarihli ve 2013/4413 sayılı Başvuru Kararında, başvuruyu “zaman bakımından yetkisizlik ” ve “açıkça dayanaktan yoksunluk” dolayısıyla reddetmiştir.

Anayasa Mahkemesinin red gerekçesi aşağıdaki gibidir.

“

28. Başvuru konusu olayda, tahakkukun iptaline ilişkin açılan davada Konya Vergi Mahkemesince verilen nihai karar Danıştay 3. Dairesinin 24/11/2011 tarih ve E.2010/387, K.20 11/6720 sayılı kararıyla onanmıştır. Başvurucu bu karara karşı karar düzeltme yoluna başvurmamış, olağan kanun yolu bu şekilde tamamlanmıştır. Başvurucunun yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmasının, bu yolun olağan bir kanun yolu olmaması nedeniyle, kararın kesinleşmesi üzerinde bir etkisi yoktur. Bu durumda, başvuru zaman bakımından Anayasa Mahkemesinin yetkisi dışında kalmaktadır.

29. Açıklanan nedenlerle, başvuru konusu kararın 23/9/2012 tarihinden önce 24/11/2011 tarihinde kesinleşmiş olduğu anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin "zaman bakımından yetkisizlik" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

...

34. İdari yargılama usulünde kesinleşen hükümlere karşı yargılamanın yenilenmesi İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 53. maddesinde yazılı sebeplerle sınırlı olarak istenebilmektedir. Başvurucuların 53. madde gereğince yapılan yargılamalardaki hak ihlallerini bireysel başvuru yoluyla Anayasa Mahkemesine getirmeleri mümkündür. Ancak Anayasa' da yer alan hak ve özgürlükler ihlal edilmediği sürece ya da açıkça keyfilik içermedikçe derece mahkemelerinin kararlarındaki maddi ve hukuki hatalar bireysel başvuru kapsamında ele alınamaz. Bu kapsamda, derece mahkemelerinin delilleri takdirinde bariz bir şekilde keyfilik bulunmadıkça Anayasa Mahkemesinin bu takdire müdahalesi söz konusu olamaz.

35. Başvurucu, derece mahkemelerince yargılamanın yenilenmesi koşullarının dar yorumlanması sonucu isteminin reddedilmesinin hukuka aykırı olduğunu ileri sürmekte olup, başvurunun iddialarının özü, derece mahkemesinin kuralları yorumlamada ve uygulamada isabet edemediğine ve esas itibarıyla yargılamanın sonucuna ilişkindir. Dolayısıyla başvuru bu haliyle temyiz incelemesi talebi niteliğinde olup, anılan Mahkeme kararlarının da açıkça keyfilik içermediği anlaşılmaktadır.

36. Açıklanan nedenlerle, başvurunun kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, derece mahkemesi kararının açıkça keyfilik içermediği anlaşıldığından, başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin, "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir."

Anayasa Mahkemesinin 21.11.2013 tarihli ve 2013/4413 Başvuru Numaralı Kararı, bu Sirkülerimize ek olarak verilmiştir.

Saygılarımızla...

20131214-28.pdf

Karar için dosya üzerine tıklayınız.

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM KARAR

Başvuru Numarası : 2013/4413

Karar Tarihi : 21/11/2013

Başkan : Serruh KALELİ

Üyeler : Mehmet ERTEN

Zehra Ayla PERKTAŞ

Erdal TERCAN

Zühtü ARSLAN

Raportör : Mehmet Sadık YAMLI

Başvurucu : Keskinkılıç Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. Ahmet CAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, muhtasar beyanname üzerinden yapılan tahakkukun iptali istemiyle açtığı davaların reddedilmesi nedeniyle anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 20/6/2013 tarihinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde belirlenen eksiklikler tamamlanmış ve Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca, 19/11/2013 tarihinde başvurunun Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 33. maddesinin (3) numaralı fıkrası uyarınca, kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru dilekçesindeki ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, 29/1/2004 tarih ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun kapsamında Aksaray ilinde şeker fabrikası yatırımı yapmıştır.

6. Başvurucu, bu yatırım sebebiyle 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesinde yer verilen gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlanmaktadır. Buna göre işçi ücretleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinin yüzde sekseni, verilecek muhtasar beyanname üzerinden

tahakkuk eden vergiden terkin edilmekte ve terkin edilen tutar teşvik olarak başvurucu şirkete kalmaktadır.

7. Başvurucu, söz konusu teşvikten 31/12/2012 tarihine kadar yararlanma hakkına sahip olduğunu belirtmektedir.

8. 4/6/2008 tarih ve 5766 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 8. maddesiyle, 31/12/1960 tarih ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'na geçici 73. madde eklenmiştir.

9. Geçici 73. maddede 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesi kapsamında gelir vergisi stopajı teşviki uygulanan ücretlerin vergilendirilmesinde, öncelikle 193 sayılı Kanun'un 32. maddesinde yer alan asgari geçim indiriminin dikkate alınacağı kuralına yer verilmiştir. Buna göre önceki uygulamada, indirimsiz matrah üzerinden gelir stopajı vergisi hesaplanarak daha yüksek tutarlı teşvik sağlanmakta iken, 193 sayılı Kanun'un 32. maddesinin öncelikle dikkate alınmasıyla, yatırımcıların hesapladıkları gelir vergisi matrahı ve dolayısıyla yararlanacakları teşvik, asgari geçim indirimine isabet eden tutar kadar azaltılmıştır.

10. Başvurucu, 2009/Ocak dönemi muhtasar beyannamesini ihtirazi kayıtla vermiş ve tahakkukun iptali ve yeni düzenleme uyarınca eksik terkin edilen verginin şirkete iadesi istemiyle dava açmıştır. Başvurucu ayrıca 193 sayılı Kanun'un geçici 73. maddesinin, kazanılmış hakları ihlal ettiğini, bu sebeple Anayasa'ya aykırı olduğunu belirterek, iptali için Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla başvurulmasını da istemiştir.

11. Konya Vergi Mahkemesi, 12/10/2009 tarih ve E.2009/345, K.2009/1353 sayılı kararıyla Anayasa'ya aykırılık iddiasını ciddi bulmamış ve dava konusu tahakkuk işleminde kanuna aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir.

12. Karar, Danıştay 3. Dairesinin 24/11/2011 tarih ve E.2010/387, K.2011/6720 sayılı kararıyla onanmış, başvurucu karar düzeltme yoluna başvurmamıştır.

13. Bu arada Anayasa Mahkemesi itiraz yoluyla baktığı bir davada, 22/12/2011 tarih ve E.2010/7, K.2011/172 sayılı kararıyla, 193 sayılı Kanun'un geçici 73. maddesini, 6/6/2008 tarihinden önce 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesi kapsamında yatırıma başlayarak gelir vergisi stopajı teşvikinden faydalanması gereken mükellefler yönünden Anayasa'ya aykırı bularak iptal etmiştir. İptal kararı, 14/2/2012 tarih ve 28204 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

14. Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi şöyledir:

"Geçici 73. maddeyle 6.6.2008 tarihinden önce başlayan ve devam eden yatırımlar için yeni bir teşvik hesaplama yöntemi getirilmiş olması, bu kapsamdaki yükümlüler yönünden hak kayıplarına yol açabilecek ve yatırım sahiplerinin hukuki güvenliklerini ihlal edecek bir nitelik taşımaktadır. Yeni teşvik hesaplama yönteminin, bu yöntemin öğrenildiği 6.6.2008 tarihinden önceki yatırımlara uygulanması, kamusal yetkinin kullanılmasında herkesi eşit biçimde kapsamına alarak öngörülebilir olmasını sağlamakla yükümlü hukuk devleti ilkesine aykırılık oluşturmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural, 6.6.2008 tarihinden önce 29.1.2004 günü, 5084 sayılı Kanun'un 3. maddesi kapsamında yatırıma başlayarak gelir vergisi stopajı teşvikinden faydalanması gereken mükellefler yönünden Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır."

15. Başvurucu Anayasa Mahkemesi kararını gerekçe göstererek, yargılamanın yenilenmesini istemiştir.

16. Konya Vergi Mahkemesi, 15/5/2012 tarih ve E.2012/857, K.2012/617 sayılı kararıyla, Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarının yargılamanın yenilenmesi sebepleri arasında bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu istemi reddetmiştir.

17. Karar, Danıştay 3. Dairesinin 27/12/2012 tarih ve E.2012/3870, K.2012/4985 sayılı kararıyla onanmıştır.

18. Söz konusu karar başvuru şirketin avukatına 21/5/2013 tarihinde tebliğ edilmiş, karar düzeltme yoluna başvurulmamıştır.

B. İlgili Hukuk

19. 193 sayılı Kanun'un 32. maddesi ile geçici 73. maddesi, 5084 sayılı Kanun'un 3. ve 7. maddeleri.

20. 6/1/1982 tarih ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Yargılamanın yenilenmesi" başlıklı 53. maddesi şöyledir:

"Madde 53 Danıştay ile bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinden verilen kararlar hakkında, aşağıda yazılı sebepler dolayısıyla yargılamanın yenilenmesi istenebilir.

a) Zorlayıcı sebepler dolayısıyla veya lehine karar verilen tarafın eyleminden doğan bir sebeple elde edilemeyen bir belgenin kararın verilmesinden sonra ele geçirilmiş olması,

b) Karara esas olarak alınan belgenin, sahteliğine hükmedilmiş veya sahte olduğu mahkeme veya resmi bir makam huzurunda ikrar olunmuş veya sahtelik hakkındaki hüküm karardan evvel verilmiş olup da, yargılamanın yenilenmesini isteyen kimsenin karar zamanında bundan haberi bulunmamış olması,

c) Karara esas olarak alınan bir ilam hükmünün, kesinleyen bir mahkeme kararıyla bozularak ortadan kalkması,

d) Bilirkişinin kasıtlı gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu mahkeme kararıyla belirlenmesi,

e) Lehine karar verilen tarafın, karara etkisi olan bir hile kullanmış olması,

f) Vekil veya kanuni temsilci olmayan kişiler ile davanın görülüp karara bağlanmış bulunması,

g) Çekinmeye mecbur olan başkan, üye veya hakim katılmasıyla karar verilmiş olması,

h) Tarafları, konusu ve sebebi aynı olan bir dava hakkında verilen karara aykırı yeni bir kararın verilmesine neden olabilecek kanuni bir dayanak yokken, aynı mahkeme yahut başka bir mahkeme tarafından önceki ilamın hükmüne aykırı bir karar verilmiş bulunması.

ı) Hükümün, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin veya eki protokollerin ihlali suretiyle verildiğinin, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kesinleşmiş kararıyla tespit edilmiş olması.

2. Yargılamanın yenilenmesi istekleri esas kararı vermiş olan mahkemeye karara bağlanır.

3. Yargılamanın yenilenmesi süresi, (1) numaralı fıkranın (h) bendinde yazılı sebep için on yıl, (1) numaralı fıkranın (i) bendinde yazılı sebep için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararının kesinleştiği tarihten itibaren bir yıl ve diğer sebepler için altmış gündür. Bu süreler, dayananın sebebin istemde bulunan yönünden gerçekleştiği tarihi izleyen günden başlanılarak hesaplanır."

21. 2577 sayılı Kanun'un "Yargılamanın yenilenmesine ve kararın düzeltilmesine ilişkin özel hükümler" başlıklı 55. maddesi şöyledir:

"Madde 55 – 1. İsteğin ilişkin olduğu konu, diğer bir daire veya mahkemenin görevine girmiş ise karar bu daire veya mahkemece verilir.

2. Karşı tarafın savunması alındıktan sonra istekler incelenir ve kanunda yazılı sebepler varsa davaya yeniden bakılarak karar verilir.

3. Yargılamanın yenilenmesi ve kararın düzeltilmesi istemleri, kanunda yazılı sebeplere dayanmıyor ise, istemin reddine karar verilir.

4. Yargılamanın yenilenmesi ve kararın düzeltilmesi istemlerinde duruşma yapılması, görevli daire veya mahkemenin kararına bağlıdır.

5. 53, 54 ve bu madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yargılamanın yenilenmesinde ve kararın düzeltilmesinde bu Kanunun diğer hükümleri uygulanır.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

22. Mahkemenin 21/11/2013 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurunun 20/6/2013 tarih ve 2013/4413 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

23. Başvurucu, muhtasar beyanname üzerinden yapılan tahakkuka karşı açtığı davada, dayanak kanun maddesinin Anayasa'ya aykırılığını ileri sürmesine karşın mahkemece bu iddianın ciddiye alınmadığını, oysa bir başka mahkemenin bu iddiayı ciddiye alarak itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine götürdüğünü ve maddenin Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edildiğini, iptal kararı üzerine yargılamanın yenilenmesini istediğini ancak mahkemece yargılamanın yenilenmesi sebepleri dar yorumlanarak istemin reddedildiğini, söz konusu kararlar nederiyle Anayasa'da güvence altına alınan hukuk devleti ilkesi ile mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştü ve tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

24. Başvurucu, tahakkukun iptali istemiyle açtığı asıl dava ile yargılamanın yenilenmesine ilişkin açtığı davada verilen kararlarla Anayasa'da güvence altına alınan hukuk devleti ilkesi ile mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştü olup başvuru mülkiyet hakkı ve adil yargılanma hakkı yönünden değerlendirilmiştir.

1. Mülkiyet Hakkının İhlali İddiasının Değerlendirilmesi

25. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesinin (8) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, 23/9/2012 tarihinden sonra kesinleşen nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılacak bireysel başvuruları inceler."

26. Anılan kanun hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisinin başlangıcı 23/9/2012 tarihi olup, Mahkeme, ancak bu tarihten sonra kesinleşen

nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılan bireysel başvuruları inceleyebilir. Niteliği itibarıyla kamu düzenine ilişkin olan bu başvuru şartını taşımayan bireysel başvuruların incelenmesi mümkün değildir.

27. Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisi için kesin bir tarihin belirlenmesi ve Mahkemenin yetkisinin geriye yürür şekilde uygulanmaması hukuk güvenliği ilkesinin bir gereğidir (B. No: 2012/51, 25/12/2012, § 18).

28. Başvuru konusu olayda, tahakkukun iptaline ilişkin açılan davada Konya Vergi Mahkemesince verilen nihai karar Danıştay 3. Dairesinin 24/11/2011 tarih ve E.2010/387, K.2011/6720 sayılı kararıyla onanmıştır. Başvurucu bu karara karşı karar düzeltme yoluna başvurmuş, olağan kanun yolu bu şekilde tamamlanmıştır. Başvurucunun yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmasının, bu yolun olağan bir kanun yolu olmaması nedeniyle, kararın kesinleşmesi üzerinde bir etkisi yoktur. Bu durumda, başvuru zaman bakımından Anayasa Mahkemesinin yetkisi dışında kalmaktadır.

29. Açıklanan nedenlerle, başvuru konusu karara 23/9/2012 tarihinden önce 24/11/2011 tarihinde kesinleşmiş olduğu anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin "*zaman bakımından yetkisizlik*" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Adil Yargılanma Hakkının İhlali İddiasının Değerlendirilmesi

30. Başvurucu, yargılamanın yenilenmesi koşullarının mahkemece dar yorumlanması sonucu isteminin reddedildiğini, böylece hukuk devleti ilkesinin ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucunun mülkiyet hakkıyla ilgili iddiası ilk derece mahkemesinin yargılamanın yenilenmesi istemini kabul etmesi halinde ileri sürülebilecek niteliktedir. Somut olayda Mahkeme, yargılamanın yenilenmesi istemini reddetmiştir. Bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvurunun iddialarının özünün de mahkemece yargılamanın yenilenmesi koşullarının yorumlanmasında isabet olmadığına ve esas itibarıyla yargılamanın sonucuna ilişkin olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu iddialar, söz konusu kararın adil olup olmadığı hususu ile ilgili olduğundan başvuru adil yargılanma hakkı çerçevesinde değerlendirilmiştir.

31. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrası şöyledir:

"Bireysel başvuruda, kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapılamaz."

32. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

33. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Mahkemece kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrasında ise açıkça dayanaktan yoksun başvurular kapsamında değerlendirilen kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin şikâyetlerin bireysel başvuruda incelenemeyeceği kurala bağlanmıştır.

34. İdari yargılama usulünde kesinleşen hükümlere karşı yargılamanın yenilenmesi İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 53. maddesinde yazılı sebeplerle sınırlı olarak istenebilmektedir. Başvurucuların 53. madde gereğince yapılan yargılamalardaki hak ihlallerini bireysel başvuru yoluyla Anayasa Mahkemesine getirmeleri mümkündür. Ancak Anayasa'da yer alan hak ve özgürlükler ihlal edilmediği sürece ya da açıkça keyfîlik

içermedikçe derece mahkemelerinin kararlarındaki maddi ve hukuki hatalar bireysel başvuru kapsamında ele alınmaz. Bu kapsamda, derece mahkemelerinin defilleri takdirinde bariz bir şekilde keyfilik bulunmadıkça Anayasa Mahkemesinin bu takdire müdahalesi söz konusu olamaz.

35. Başvurucu, derece mahkemelerince yargılamanın yenilenmesi koşullarının dar yorumlanması sonucu isteminin reddedilmesinin hukuka aykırı olduğunu ileri sürmekte olup, başvuruçunun iddialarının özül, derece mahkemesinin kuralları yorumlamada ve uygulamada isabet edemediğine ve esas itibarıyla yargılamanın sonucuna ilişkindir. Dolayısıyla başvuru bu haliyle temyiz incelemesi talebi niteliğinde olup, anılan Mahkeme kararlarının da açıkça keyfilik içermediği anlaşılmaktadır.

36. Açıklanan nedenlerle, başvurunun kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, derece mahkemesi kararının açıkça keyfilik içermediği anlaşıldığından, başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin, “açıkça dayanaktan yoksun olması” nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

A. Başvurunun;

1. Mülkiyet hakkına ilişkin ileri sürülen iddialar yönünden “*zaman bakımından yetkisizlik*”,

2. Adil yargılanma hakkına ilişkin ileri sürülen iddialar yönünden “*açıkça dayanaktan yoksunluk*”

nedenleriyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,**

B. Yargılama giderlerinin başvuruçucu üzerinde bırakılmasına,

21/11/2013 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Serruh KALELİ

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Zühtü ARSLAN

